

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 10CoCsp/40/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120230018
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 01. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erik Varga
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2022:6120230018.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Erika Vargu a členov senátu - sudcov JUDr. Amálie Paulerovej a JUDr. Róberta Urbana, v spore žalobcu: EOS KSI, Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, právne zastúpeného spoločnosťou Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, proti žalovanému: J. I., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom E. XXX, t. č. X. centrum L. Z., Y. X., D., o zaplatenie 1.118,57 eur s príslušenstvom, na základe odvolania žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš č. k. 22Csp/45/2020-173 zo dňa 13. mája 2021, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

Žalovaný **m á** voči žalobcovi nárok na náhradu odvolacieho konania v rozsahu 100%.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd (ďalej v texte aj ako súd prvej inštancie) v celom rozsahu zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal uložiť žalovanému povinnosť zaplatiť sumu 1.118,57 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 768,73 eur od 18.12.2018 do zaplatenia.
2. Primárne/východiskovo súd prvej inštancie uviedol, že v súvislosti s pojednávaním nariadeným vo veci na 12.05.2021 žalobca ospravedlnil svoju neprítomnosť písomným podaním zo dňa 07.05.2021, v ktorom navrhol pokračovať aj rozhodnúť vo veci samej aj bez jeho účasti. Aj keď sa predmetné ospravedlnenie nesporne týka (tohto) konania, vedeného voči žalovanému J. I. (sp. zn. 22Csp/45/2020), v závere žalobca uvádza sumu 1.002,05 eur, ktorú „žalovaná nevrátila žalobcovi“. Nakoľko však predmetom tohto konania nebola suma 1.002,05 eur, záver ospravedlnenia sa podľa okresného súdu netýka tejto veci. V súlade s ustanovením § 180 CSP potom rozhodol, že pojednávanie sa vykoná aj v neprítomnosti žalobcu. Doplnil, že v zmysle ustanovenia § 282 CSP súd môže rozhodnúť rozsudkom pre uznanie nároku iba na návrh žalobcu. Žalobca v predmetnej veci takýto návrh nepodal, pričom skutočnosť, že žalovaný sa k veci vyjadril prvýkrát až na pojednávaní, neodôvodňuje odročenie pojednávania. Žalobca sa z dôvodu procesnej ekonomiky rozhodol nezúčastniť pojednávania, ale pretože sa jedná sa o spotrebiteľský spor, kde v zmysle § 296 CSP spotrebiteľ môže predložiť alebo označiť všetky skutočnosti a dôkazy na preukázanie svojich tvrdení až do vyhlásenia rozhodnutia, mohol predpokladať, že sa žalovaný zúčastní pojednávania, na ktorom môže byť, v súlade s ust. § 295 CSP, vypočutý aj bez návrhu.
3. S prihliadnutím na vyjadrenie žalovaného na pojednávaní okresný súd následne považoval za nesporné, že žalovaný a právny predchodca žalobcu uzavreli dňa 22.09.2010 zmluvu o poskytnutí úveru, na základe ktorej boli žalovanému poskytnuté finančné prostriedky vo výške 1.380 eur. Nakoľko žalovaný ako spotrebiteľ nebol v konaní zastúpený advokátom, súd aj bez jeho výslovných tvrdení skúmal, či uplatnený nárok je v súlade s hmotným právom, či úverová zmluva neobsahuje ustanovenia, ktoré by spôsobili značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa

a či táto zmluva má náležitosti stanovené zákonom č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu 22.09.2010. V tejto spojitosti uviedol, že v čase uzatvárania zmluvy banka nemohla predpokladať vznik omeškania so splácaním úveru zo strany dlžníka, preto úroky z omeškania nemohli byť zahrnuté do výšky mesačne splátky. Navyše výška úrokov z omeškania je stanovená zákonom a závisí odo dňa vzniku omeškania. Už z tohto dôvodu je výška splátky podľa súdu prvej inštancie nepreskúmateľná. Takisto nezrozumiteľný je aj údaj o nákladoch banky, spojených s úverom, pretože v zmluve bol individuálne dojednaný iba poplatok za správu úveru 1,99 eur mesačne, príp. poplatok za upomienku, takže nie je zrejmé, aká čiastka zo sumy a na aké náklady banky mala byť započítaná. Vzhľadom na dojednanú výšku a počet splátok, žalovaný mal zaplatiť celkom 3.123,92 eur, čomu zodpovedá RPMN 21,61 %. Potom je podľa súdu prvej inštancie neurčitý a nezrozumiteľný aj údaj o celkovej čiastke spojenej s úverom - 3.017,90 eur, v dôsledku čoho je nesprávne uvedená aj RPMN 20,42 % a to v neprospech spotrebiteľa.

4. Dôsledkom opísaného je v zmysle § 11 zákona č. 121/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu 22.09.2010 skutočnosť, že úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Žalovaný bol preto veriteľovi povinný vrátiť iba požičanú sumu v celkovej výške 1.380 eur. Pretože medzi stranami bolo nesporné, že žalovaný vykonal úhrady v celkovej výške 2.020,91 eur, t.j. žalovaný pred začatím konania splatil veriteľovi požičanú sumu v celom rozsahu, súd žalobu zamietol.

5. S ohľadom na výsledok konania nárok na náhradu trov vznikol úspešnému žalovanému, ktorý si však predmetný nárok neuplatnil, preto mu súd náhradu trov nepriznal.

6. Proti tomuto rozsudku podal odvolanie žalobca a domáhal sa jeho zmeny v podobe vyhovieť žalobe, alternatívne zrušenia a vrátenia veci na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

7. Okresnému súdu vytýkal, že mu nesprávnym procesným postupom znemožnil, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Podaním zo dňa 07.05.2021 totiž v záujme čo možno najhospodárnejšieho a najefektívnejšieho riešenia vecí súhlasil s rozhodnutím vo veci samej bez svojej účasti, avšak len za predpokladu, že žiadne skutkové tvrdenia nie sú medzi stranami sporné a súd považuje nárok žalobcu za preukázaný v celom rozsahu. V prípade, ak by súd nemal čo i len časť nároku za riadne preukázaný, žalobca výslovne v predmetnom podaní žiadal konajúci súd o písomné vyzvanie žalobcu na objasnenie, príp. preukázanie sporných skutočností a zároveň v uvedenom prípade požiadal aj o odročenie pojednávania.

8. Obsahom podania zo dňa 07.05.2021 je teda nesporné aj žiadosť o odročenie pojednávania pričom žalobca sa v žiadnom prípade nestotožňuje s úvahou súdu, že záver podania sa netýka prejednávanej veci z dôvodu, že v podaní za uvádza suma 1.002,05 eura, ktorú „žalovaná nevrátila žalobcovi“. Z obsahu podania totiž vyplýva, že časť textu uvádzaného súdom sa viaže k rozsudku Krajského súdu v Trenčíne, sp. zn. 17CoCsp/52/2020 z 25.02.2021, ktorý žalobca uvádzal na podporu jeho argumentácie. Súd sa teda nedostatočným spôsobom oboznámil s podaním žalobcu zo dňa 07.05.2021 a v rozpore s jeho obsahom rozhodol vo veci na pojednávaní dňa 13.05.2021, ktoré žalobca v prípade nedostatočného preukázania nároku žiadal odročiť. Žalobca má za to, že v danom konaní súd nepostupoval v zmysle ust. § 183 ods. 4 CSP, nakoľko neoznámil žalobcovi, že uvedený dôvod na odročenie pojednávania nepovažuje za dôležitý. V prípade, ak by súd bezodkladne kontaktoval žalobcu o uvedených skutočnostiach, resp. o tom, že súd pojednávanie neodročí, žalobca by sa zúčastnil predmetného pojednávania, na ktorom by si uplatnil svoje procesné práva, príp. by navrhol vykonanie ďalších dôkazov.

9. V písomnom vyjadrení k podanému odvolaniu žalovaný uviedol, že súhlasí s rozsudkom súdu prvej inštancie.

10. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané subjektívne legitimovanou (neúspešnou) stranou sporu (§ 359 CSP), v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP), preskúmal vec v rozsahu danom v ustanovení § 379 CSP a bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario za použitia § 219 ods. 3 v spojení s 378 ods. 1 CSP) rozsudok okresného súdu potvrdil podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny.

11. Nesprávnou je argumentácia okresného súdu (bod 2 veta tretia tohto odôvodnenia), že záver podania žalobcu obsahujúceho ospravedlnenie neúčasti na pojednávaní (nariadeného na 13.5.2021) sa netýka tohto konania. Z grafickej úpravy textu dotknutého podania (č.l. 164 - 165 spisu) je bez

zásadných pochybností evidentné, že text (písaný kurzívou) na ktorý poukazuje súd prvej inštancie je citáciou rozhodnutia v inej veci (práve a len preto je tam uvedená odlišná čiastka a ženský rod) a až následný (samostatný/oddelený) odsek (typograficky už nepísaný kurzívou) je pokračovaním textu ospravedlnenia, ktorý jednoznačne odkazuje na pojednávanie vytýčené v súdnej veci na 13.5.2021 a ktorým sa preto súd mal zaoberať.

12. Konštatované však v konečnom dôsledku nič nemení na skutočnosti, že obsahom tejto časti (okresným súdom v dôsledku opísaného omylu prehliadnutej) podania/ospravedlnenia je procesne neprípustným spôsobom podmienená žiadosť o odročenie a to pre prípad, ak by (súd) požadoval ďalšie dôkazy na preukázanie žalobcom uplatneného nároku. Takúto konštrukciu žiadosti o odročenie relevantná procesná úprava nepozná. Procesná strana, ktorá navrhuje odročenie pojednávania, musí (§ 183 ods. 3 CSP) oznámiť súdu dôvod odročenia, za účelom možnosti posúdenia atribútu jeho dôležitosti a je vylúčené podmieniť (učiniť závislým) predmetný procesný úkon úvahou konajúceho súdu, či považuje žalobu za dostatočnú pre úspech žalobcu (resp. strany žiadajúcej o odročenie). Ne/účasť na pojednávaní je výlučne vecou procesnej taktiky a zodpovednosti tej-ktorej procesnej strany.

13. Z opísaných dôvodov potom nebola daná povinnosť súdu prvej inštancie osobitne reagovať - § 183 ods. 4 CSP - na takýto neúčinný procesný úkon. Ostatná/relevantná časť obsahu predmetného podania totiž predstavuje štandardné ospravedlnenie neúčasti na pojednávaní. Pokiaľ by však okresný súd tak aj učinil a realizoval postup v zmysle § 183 ods. 4 CSP, jeho výsledkom by mohlo/muselo byť púhe vyslovenie záveru o tom, že nie je daný dôležitý dôvod pre odročenie. Inými slovami, akékoľvek ďalšie úvahy (súdu) o hypotetickej potrebe doplnenia dokazovania, ako to nekorektne podsúva odvolateľ, nie sú v danom štádiu konania možné.

14. Zhrnúc uvedené, v posudzovaných okolnostiach krajský súd nevzhliadol kvalifikovanú nesprávnosť postupu okresného súdu, brániacu uskutočňovať príslušné procesné práva (žalobcu), resp. konanie, ktoré by spôsobovalo vecnú nesprávnosť rozhodnutia.

15. Z iných dôvodov odvolateľ rozsudok nenapadol. Odvolací súd mu pre úplnosť pripomína (svoju) principiálnu viazanosť odvolacími dôvodmi, ako i skutočnosť, že (napr. zjednocujúce stanovisko Ústavného súdu SR vydané pod PLz. ÚS 1/2014 z 7.5.2014) konanie v I. a II. inštancii tvorí jeden celok a pre ústavnú konformnosť konania ako celku postačuje, ak je strane sporu súdom reálne poskytnutá možnosť vyjadriť sa v odvolacom konaní. Opačný záver by odporoval zásade efektivity konania a bol by v rozpore s princípom racionality ako základným princípom právneho štátu.

16. Uvedené žalobca nevyužil, preto vecné dôvody (body 3 a 4 tohto odôvodnenia) zamietnutia žaloby nemohli byť podrobené odvolaciemu prieskumu. V meritornej časti preto krajský súd napadnutý rozsudok potvrdil ako vecne správny.

17. Nadväzne, potvrdenie rozhodnutia v meritornej časti zakladá vecnú správnosť aj od neho závislého výroku o náhrade trov konania. Len na okraj krajský súd dopĺňa, že žalobca výrok o trovách konania vôbec nerozporeval; zároveň okresný súd zodpovedajúco konkrétnostiam súdnej veci aplikoval zásadu úspechu v spore podľa § 255 ods. 1 CSP.

18. Výrok o trovách odvolacieho konania vychádza z § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 262 ods. 1 CSP a § 255 ods. 1 CSP. Žalobca - odvolateľ bol v štádiu tohto odvolacieho konania neúspešný, preto mu vznikala povinnosť nahradiť protistrane trovy odvolacieho konania. O konečnej/konkrétnej výške týchto trov rozhodne postupom podľa § 262 ods. 2 CSP súd prvej inštancie.

19. Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním senátu v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Dovolanie je podľa § 420 CSP prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). Dovolanie možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k niektorej z uvedených vád. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom. Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Povinnosť zastúpenia advokátom neplatí v prípadoch uvedených v § 429 ods. 2 CSP.